

สถิติน่ารู้....นองกรน

● ນໍາເສນອມເມື່ອ 23 ພ.ດ. 2553

ต้องยอมรับว่าคนไทยเรานองกรนกันไม่น้อยหน้าชาติใดในโลก

ศ.น.พ.ชัยรัตน์ นิรันดร์ตัน หัวหน้าศูนย์เพื่อคุณภาพการอนหลับ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บอกว่า นอนกรนเกิดจากการที่ช่องคอแคบลงมากกว่าปกติในขณะหลับ ทำให้ลมหายใจเข้า-ออกแรงขึ้น โดยเนื้อเยื่ออ่อนผนังคอ เพดานอ่อน ลิ้นไก และโคนลิ้น มีการสั่นสะเทือนจนเกิดเสียงดังขึ้น

โดยคนที่มีอาการมากจะพบว่าผู้นั้นค่อยบดตัวลงจนอาเจียนไม่สามารถผ่านไปได้ชั่วขณะ หรือเรียกว่า การหดด้วยใจ ขณะหลับ ทำให้ร่างกายได้รับผลกระทบตามไปด้วย

เพรารมันอาจจะเกิดความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคสมอง ขาดเลือด เปาหวาน อัมพฤกษ์ อัมพาต สมรรถภาพทางเพศเสื่อม ความจำถูกด้อย ง่วงนอนกลางวัน หลับใน

ซึ่งมีสถิติที่น่ารู้เกี่ยวกับการอนุกรณ...

ผู้ชายสูงอายุนอนกรนมากถึงร้อยละ 28-30

ผู้หญิงสูงอายุและอยู่ในวัยหมดประจำเดือนนั้นกรน ร้อยละ 20-54

ผู้ที่นองกรนเป็นประจำจะมีการหยุดหายใจร่วมด้วยร้อยละ 20

มักพบอาการหยุดหายใจขณะหลับในคนอ้วน และมากกว่า ร้อยละ 60 ในกลุ่มผู้มีอาการหยุดหายใจขณะหลับจะมีความผิดปกติบริเวณจมูกหรือเพดานอ่อน ลิ้นไก่ยาว ต่อมอะดีนอยด์โต ทอนซิลโต ลิ้นโถ คอสั้น คางเลื่อนไปด้านหลัง หรือคางเล็ก

ผู้ที่มีอาการหยุดหายใจขณะหลับ ร้อยละ 33 จะร่วงนอนมาก ผิดปกติในตอนกลางวัน

ผู้ที่มีอาการร่วงโน่นมากผิดปกติในตอนกลางวัน ร้อยละ 40 มักมีการหยุดหายใจขณะหลับร่วมด้วย

ผู้ที่มีอาการร่วนนอนมากผิดปกติในตอนกลางวัน
มักเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเที่ยงกับผู้ที่ไม่มีอาการเทากับรอยละ 52 : 36

ผู้ที่มีอาการหยุดหายใจขณะหลับมากขึ้นบรรบุประสงค์อุบัติเหตุมากกว่าคนทั่วไปถึง 7 เท่า

ผู้ที่มีอาการหยุดหายใจขณะหลับในระดับรุนแรงน้อย คือ น้อยกว่า 15 ครั้งต่อชั่วโมง
จะมีอัตราการเสียชีวิตจากการหยุดหายใจขณะหลับเฉลี่ยรอยละ 8 หากหยุดหายใจมากกว่า 15
ครั้งต่อชั่วโมงจะมีอัตราการเสียชีวิตเพิ่มขึ้นเป็นรอยละ 10-16
และเมื่อเทียบกับคนปกติแล้วจะมีความเสี่ยงต่อโรคความดันโลหิตสูงกว่า 2-3 เท่า เสี่ยงต่อโรคหัวใจมากกว่า 2 เท่า
และเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดสมองมากกว่า 3 เท่า

กลุ่มผู้ที่มีการหยุดหายใจขณะหลับซึ่งได้รับการรักษาอย่างเต็มรูปแบบ
ไม่พบว่ามีผู้เสียชีวิตในช่วงการติดตามผลในระยะ 8 ปี
ขณะที่กลุ่มผู้ซึ่งไม่ได้รับการรักษาจะพบอัตราการเสียชีวิตจากการหยุดหายใจขณะหลับรอยละ 11 ภายในระยะเวลา
5 ปี หลังจากที่ตรวจพบว่ามีอาการ ซึ่งสถิติของทั้งสองกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

แต่ในปัจจุบันอาการนอนกรนรักษาให้หายได้ ท่านสามารถหาความรู้เรื่องนอนกรนเพิ่มเติมได้จากหนังสือ^๑
"นอนกรน" เขียนโดย ศ.น.พ.ชัยรัตน์ นิรันดร์รัตน์

ขอบคุณที่มาจากการ

http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1292817663&grpid=07&catid=00